

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Logica - Cod. Ettenheim-Münster 323

Giggenbach, Joseph

[S.l.], 1710

Pars III.

[urn:nbn:de:bsz:31-131618](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131618)

Pars III.
De pertinentibus ad ^{3^{tiam}} mtis
operationem

Art. I.
Quid et quot duplex sit dis-
cursus seu argumentatio.

Argumentatio est quae unius ex aliis seu
progressus intellectus ab una veritate ad
aliam, ab dependentia nempe et generis
quam habet una veritas ex alia.

Quia autem in o^{mn}i arguere reperitur. 1° in
ex quo aliquid deducitur seu inferitur, et dicitur
antecedens. quodque intenditur utriusque
proe, ut in dicitur: pe: et hoc, go d' aal.
intenditur pluribus, ut in dicitur: pe: et hoc, go d' aal.
hoc: s; o; hoc d' aal, go pe: d' aal.
2° requiritur id, quod inferitur ex aliis, et hoc
dicitur consequens. sic in hoc discurso:
pe: et hoc: go d' aal: consequens: d' aal.
3° requiritur pariter go: l. alia equiva-
lens quae proponitur consequenti et dicitur nota illa
quia et significat, quod intellectus consequens inferat
ex antecedente, propter consequentiam, seu generis
unius ex altero. quod si hoc nota illa
desit nulla d' arguatur, nisi discurso, ut si dicitur:
o; hoc d' aal: pe: d' aal. in discurso. si vero
dicitur: o; hoc d' aal: go etiam pe: d' aal discurso
quia unum inferitur ex aliis.
Proinde consequentia seu consequens unius ex altero

negat autem esse lapidem hunc adhibere
hoc et simul negat esse hoc, quia
negat esse lapidem, quod est hoc.

Collige 1.º aliud esse consequens, et aliud
consequens. Consequens nempe est illa pro
quo inferitur ex alia nimirum ex ante
cedente. Consequens vero est quod sequitur
sive consequens consequenti ex antecedente,
sive est consequens pro quo consequenti ex ante-
cedente, ratio huius consequenti fit, ut si
verum sit antecedens hoc ipse etiam verum
sit consequens.

Collige 2.º interdum possum consequens esse
verum, ita tamen, et nulla sit consequens.
ut enim contingere, ut pro illa, quae ex
antecedente inferitur, sit vera in se
saltem probata secundum obiectum intrinsecum
quoniam tamen sequatur ex antecedente et tamen
verum erit consequens nulla tamen consequens.
et ut dicitur: hoc est aal: quod leo est re-

gibile. Verum quidem est quod leo sit rugosus
hoc aut tamen non sequitur ex eo, quod hoc sit
aal unde verum est consequens nulla tamen
consequens. hinc etiam in isto discurso
hoc est aal. quod leo est rugosus: potest ne-
gari consequens, licet verum sit consequens
quia non sequitur ex hoc antecedente.

Collige 4.º possum interdum verum esse consequens
et bonum consequens, sed non quoniam tamen de
consequens obicitur, ut si contingit in hoc ipso.
Sed hoc est lapsus, si per se hoc, quod per se: lapsus.

Collige, 5.º Sequens interdui iuste ea
falsa et tñ bona sequia filum
ut in hoc pto

o; hoc e' leo, o; leo e' rugibilis, qo o;
hoc e' rugibilis.

Collige, 6.º alqat gelusio e' necessaria pñ
necessio vera necessite sequia et alia
e' necessaria necessite sequenti.

Veropra necessite sequia e' quita
i quia u' antecedente, ut u' pñ e'
falsa, si vera sint pñmissa, tal; mdo
necessio e' gelusio in o; fillo: fillo bono
veritaz autm hoc e' necessite veritaz
et tñm q'dionata, pñpñto veraz q'd pñ-
missa sint vera e' q' necessite
q'dionata pñare pñ absolute falsitas
gelusioz, et patet in hoc fillo:

o; hoc e' leo

o; leo e' rugibilis

qo o; hoc e' rugibilis.

Clasi hoc absolute e' falsa et tñ e' necessaria 34.
necessite sequia falsi; hoc e', falsa e' n'
pet si ambo pñmissa e'nt vera.

gelusio anta necessio necessite sequenti e'
qua / falsa secundu' obta' m' hulle pñtata /
absolute n' pñ e' falsa. v. g. o; hoc e' leo
e' eal e' vivens, qo o; hoc e' vivens.

Ubi gelusio e' necessaria, necessite sequenti,
quia absolute falsa e' n' pñ.

si tal; gelusio absolute vera n' necessio
sequaz e' pñmissa, diuz sola necessaria,
necessite sequenti. si vero etm necessio
sequaz e' pñmissa diuz e' necessaria necessite

consequatur et consequatur.

Collige 7°. Cuius in disputando distinguere
 pleamq; sequens nunquam vero sequitur, ut
 cui nullum regem sequens negem, aut
 sequitur, cui enim sequens nil sit aliud quam
 illa pro, quae ex altero inferitur, hinc
 inquit aliquid negat sequens, negat enim inferi
 hanc pro, ut tu inferas. I. q. dicit
 aliquid pro: I. hoc: go in lapis. hanc sequitur dicit
 n: sequens idem dicitur ac ego, quae hanc
 pro: I. hoc, inferas, illud et sequitur
 quod aliquid falsum est. Cum go in o. dicitur
 sit sequens seu pro qua inferitur, ut non
 negari potest. Cum vero sequens seu pro
 illa, quae ex antecedente inferitur, potest
 habere diversos sensus, et in uno sensu quae
 ut antecedente, et ex illo sequitur, in altero
 vero non potest ex illo sequi, hinc non dicitur
 quoniam n: sequens seu n. quod hanc pro inferas
 s. d. et c. illa in uno sensu accipiam
 sequi ex antecedente seu dari quae
 hinc dicitur c. c. n. autem, quod si sequens in
 altero sensu accipiam, sequatur ex antecedente
 seu habet quae ut antecedente et
 hinc dicitur n. c.

Sequitur vero nunquam distinguimus quia
 hoc necessitas sit de dari. In dari
 l. enim sequens sequitur ex antecedente et
 dat quae, l. n. sequitur et nulla de quae
 s. sequitur quae danda est sequitur absolute. si
 n. sequitur, absolute neganda est sequitur.
 Distinctio in genere dicitur in velle et
 in velle. Velle est, qui quae una
 autem pro seu in dicitur, quod talis sequatur pluribus

distincti, ut si dico: pe: e' aul, quia e' hoc
virtualm distinctu' facio sequit' eni hoc
proo hi 2. pet. e' hoc qd e' aul. filij
e', qui q'q' ex pluribz p'ibz reali
distincti, ut si dico: pe: e' hoc qd e' aul
et de hoc solo nobz deinceps potus erit.

Difusio filij aliq' e' bonz, aliq' malz.
difusio malz (qui t'n p'ria n' e' difusio)
e', in qd q'q' n' sequit' ex antecedente
nisi ad sumu' apparente' t'atm.
Difusio bonz e', in qd q'q' sequit' ex
antecedente.

Difusio: bo. rursq' dividit' in n'riale' t'atm
bonu', et in felle, et in bonu' mat'ri
et filij p'ie.

Difusio: mat'riale' t'atm bonz e' in qd qd
quidm' p'oe' se' veru' et q'q' sequit' ex
antecedente, s' t'atm r'ae' n'ria, n' vero
r'ae' forma, eo qd in simili' forma,
hoc e', servata' simili' t'atm ac p'oe'
d'ist'oe' in alia' q'adam n'ria ex ante-
cedente' vero sequi' pot' q'el'usio' falsa.

Itaq' e' hui' filio: alq' hoc e' reali,
alq' hoc e' insibile, qd alq' r'ae' e'
insibile.

In hoc difusio' veru' e' p'oe' qd, et q'q'
sequit' ex p'romissio', deo eni r'ae'
e' insibile, quia r'ae' e' hoc et hoc,
e' insibile, s' t'n t'atm r'ae' n'ria n'
autm r'ae' forma q'el'usio' e' q'essa' cu'
antecedente', na' servata' simili' o'ino'
forma' s' in alia' n'ria ex p'romissio'
veru' sequi' q'el'usio' falsa uti' patet ex hoc
difusio

alqd aal e' musca
 alqd aal e' Elephas
 qd aliqua musca e' Elephas.

Itm.

Alqua avis e' gully
 aliqua avis e' corvus
 qd alqis corvus e' gully

Disiunctio formae tantum bonae est, in quo
 est quodam pro. It vero, de huiusmodi forma
 ut, si praemissa est vera, conclusio non potest
 esse falsa, neque in quacunque alia materia
 servata simili forma ex praemissa
 veris sequi potest conclusio falsa. Itaque
 disiunctio formae tantum bonae est. v. g. hic

Ois leo e' raabz

De raabz e' timibile

qd ois leo e' timibilis.

In hoc disiunctio falsa quodam pro, quod si
 praemissa est vera conclusio non potest
 esse falsa in forma, et in nulla
 materia potest adhiberi simili forma et
 ex praemissa veris unquam sequi conclusio
 falsa.

Disiunctio denique et materialis et factae bonae
 est illa, quae in quo pro est vera
 et quae sequitur ex praemissa et
 forma est talis, ut in nulla materia
 servata simili forma ex praemissa veris

potuerunt isti et ista
go et ego potero.

Dilemma d' argo unij prior pars 2. mtra
g'inet quatu altera necessio quare
et adversarij, et quoniam ex hi 2
mbris quesperit tu impugnat adversarij
si peccatorem interrogare quis poterit
aut credi Deum gran noia ofendi
e. n. !
si n' credi, hereticus, si credi
et tu tota maiestate offendis
n' hinc amen es.

Ex hi 5. specieby arguorij propria d
fido: ad que reliqua abm arguorij
specie ut vim hant st reducenda
anda de hoc unice in sequentibz art. 10.
§. 2. quid et quodplex sit sillogism.

§. II.

Quid et quod duplex sit
Sillgm⁹

Artes l. 10. priorum c. 1. sillogismu. ta
definit. sillo: et orao, in qua quibda
positi aliud quippiam ab hi quo posita
necessio auudit eo qd hoc fit.

- 3 §. Dicit 1° orao et hoc d' genij in hac d'fioe s' n'
proximu saltem quinquat proxin quinquatm
in mdy sciendi, et adhuc quinquat arguorij.
- Dicit 2° in qua quibda positi hoc d' positi

promissio que in pte: dicitur ee
pro.

Def 3. aliud quicquid ab hi quo posita
st, hoc est qd gelusio, que est aliud quicquid
sua diversa sunt a promissio.

Def 4. necessio accidit, hoc est necessio
sequi.

Def 5. eo qd hoc sint. hoc est rae pro-
missam ita dispositam ut posita, qd pro-
missa sint vera gelusio n' sit ee falsa.

fillo: alig est categoriz seu absoluty alig
qditionaty seu hypote.

Categoriz est, in quo ee proz st absoluta,
qualz est iste.

omn' hoc est aal,
oe aal est vivens
go om' hoc est vivens.

hypotehtiz est, qui saltem una proz qditionata
ht, talz est iste: si sol leat die, est, si sol
leat, go die est.

fillo: alig est simplex alig qposity. simplex est
qui ht ee proz, simplice.

Composity est, qui ht saltem una proz qplexa
Qualz est hu: l. pe: currit l. pau: currit,
spe: n' currit, go pau: currit.

Alig est qronz, alig expostatory.
Counz est, cuius mediz hanz est hanz quiz, qualz
est iste, om' hoc est animal

omne aal est vivens
go om' hoc est vivens.

Expustatory est, cuius mediz hanz est singulariz

at si deo: petry d' aal

petry d' hoo.

go alqd aal d' hoo.

Aliq deniq; demonstrativ; aliq topicus
aliq sophisticus.

Demonstrativ; e' unig promissa o' p'
certa et evidentes. in exemplis.

Tota e' magis pa parte

si ranea i pars et domg' totu

go domg' e' main' janua.

Topicus (qui etm dialecticus dicitur) e' unig
una solum promissa e' totum proba
bilis; talis e' ista:

Ois mater diligit filium

p' certa e' mater

go diligit filium suu

sophisticus deniq; (qui et latigiosus)
et ab Arle p' topicus C. 1. dicitur
qui qstat ex promissa, que videtur
probabilis, probabilis tñ n' p'. l. qui a
videt filium qstat ex probabilitate
e. ex iij que videtur probalia filio
tñ n' d.

Ex qua descriptio qstat dupliciter
filio: sophisticus. alij nempe e' qui
bonq; quidem e' quo ad forma' penat tñ
in materia, eo qd qstat promissa, que
videtur e' proba, tñ tñ reversa n' p'nt
talia. et hinc vere e' filio:
Alius vero e' qui penat in forma'

ideoq; videt bene quodlibet revera tñ n
 bene quodlibet, eo qd laborat latente alq
 vitio, et hic vere n e filio: ut n fit.
 oras in qua postq; promissu, recipis
 sequit, qulatio. Arty. 3. de mtria filio
 hoc e de tñ et pñibz filio.

Artus III.

De mtria sillogismi hoc est de terminis et pposioibz sillogismi.

Mtria filio dicit id, ex quo gignit
 filio. Pronit autm hic ex tñ et
 pñibz ex his qdm imediate ex illz vero
 mediate. quare mtria filio fit tñ
 et pñ. Tñ qdm fit mtria remota,
 pñ autm proxima quonia ex tñ su
 fiunt pñ, ex pñibz dein filio.
 pñ in quolibet filio fit 3. tñ fit
 3. pñibz quora tñ quilibet bz pñ
 ut in filio. Ex his tñ unq; vo.
 cas mēbz tñ. alig vero mag; extrema
 et alig mēbz extrema.
 Mēbz tñ e, qui bz ponit in pñibz.
 V.g.

Oz hoc e aal
 de aal e vivens
 go oz hoc e vivens
 In hoc filio mēbz tñ e aal quia
 bz ponit in pñibz.
 Gabemur in genere e tñ, qui sed tñ
 ponit in pñibz.

Maius extrema est hinc, qui in praesens
 propter de medio tunc patet hoc item
 in allato filio.

omnino hoc est aal
 de aal est vivens
 quod omnino hoc est vivens.

Maius extremum in hoc filio est vivens
 quia tunc vivens propter de medio tunc
 subiectum de aal.

Maius extremum est hinc, qui in praesens
 subiectum, sed de quo propter medium tunc
 si filium sit in 1^a figura. si vero
 sit in 2. l. 3^a figura illud est maius
 extremum quod propter in gelosio, et
 minus extremum quod in illa subiectum v. g.

omnino hoc est aal
 de aal est vivens
 quod omnino hoc est vivens.

quia hic filium est in 1^a figura, maius
 extremum est vivens quia propter de medio
 tunc, minus vero extremum est hoc quia
 subiectum l. quia de illo medio tunc propter
 in hoc vero filio, qui est in 2^a figura

omnino hoc est aal
 nullus lapis est aal
 Ego nullus lapis est hoc.

Maius extremum est hoc quia in gelosio propter
 minus vero extre: est lapis quia in eodem
 subiectum.

propter ea quibus plura 1^a 2. vocant
 praesens, ultima dicitur gelosio in praesens
 nisi una dicitur maior altera minor.
 maior est in proo in qua propter maius extre.

si in hoc p[ro]p[os]it[ion]e: o[ra] h[oc] d[ic]it[ur] ad
oe ad d[iv]is[ion]em
go o[ra] h[oc] d[iv]is[ion]em.

Maiores p[ro]p[os]it[ion]e d[ic]it[ur] 1^a p[ar]te 2^a. de ad d[iv]is[ion]em
quia in hac p[ar]te n[on] est: n[on] p[er] d[iv]is[ion]em
minor vero d[ic]it[ur] illa p[ar]te, in qua p[ar]te n[on] est
est: si in p[ar]te p[ri]mo m[en]s[ur]a p[ro]p[os]it[ion]e d[ic]it[ur] 1^a
o[ra] h[oc] d[ic]it[ur] ad quia in hac p[ar]te n[on] est
p[ar]te h[oc].

Quibus vero d[ic]it[ur] in qua 2^a. extrema in p[ar]te p[ri]mo
p[ro]p[os]it[ion]e de p[ar]te in vice affirmans, l. negans.
nota t[ame]n, in diffinitioe q[ua]d[am] referenda d[ic]it[ur] ad
p[ar]te h[oc] n[on] est d[ic]it[ur], p[ar]te p[ri]mo p[ar]te d[ic]it[ur]
maior et 2^a. minor, quavis p[ar]te 2^a.
M. p[ar]te et 1^a. p[ar]te. Atq[ue] p[ar]te. De forme p[ar]te, h[oc]
d[ic]it[ur] de figura et m[od]o 5. 1. de figura

Artus IV.

De Forma Sillogismj

hoc est

De Figura & modo

§. I.

De Figura.

forma p[ar]te d[ic]it[ur] ip[s]a d[ic]it[ur] p[ar]te et p[ar]te 36.
d[ic]it[ur] p[ar]te seu p[ar]te extremorum
et n[on] d[ic]it[ur] p[ar]te p[ar]te: et p[ar]te: vocal
figura

Hae autem d[ic]it[ur] 3 p[ar]te ras, quia tot p[ar]te
figura diverse, quot fieri p[ar]te diverse

quoniam entium in medio secunde sub.
 Not pra: s. 3. Intm pot fieri di-
 versis quinatae: qo 3. Intm s.
 figura. M. part en adive figura.
 n. probat in oi possibili; filio mediu
 l. seel subiuat seel praet in pro-
 missis l. b; praer sa l. b; subiuat. ne
 alia ab hi diversa excogitari pt quines medii
 in extremis: qo.

Quod si mediu in praemissis seel subiuat et
 seel praer, filioq diuisce in 1a figura. qual
 e iste.

o; hoc e aal

oe aal e vivens

qo o; hoc e vivens.

Si mediu b; praer diuisce filioq ce in 2a figura
 qualis e hic.

o; hoc e vivens.

nulus lapis e vivens

Ego nully lapis e hoc.

Si mediu bis subiuat diuisce filioq ce in 3a figura
 qualis e iste.

o; hoc e substantia,

o; hoc e vivens

qo aliqua substantia e vivens.

s. 2. de modo.

S. II.

De Modo.

Dispos prout quo ad quantitatem et qualitatem
 illam vocat modum. hoc dispositum variari
 pot in rebus, ideo in se e modi, quae dialecticis

sequenti carmine querebuntur.

Barbara celarent darii feris baralypton
Celantes, dabitq; fappermo frifpomonum.
Caesare canestres, festino baroio darapti
felayton dufam; datifi bocarto ferison.

Prinquz hi; vocabulz; sinquz; mdi; denotantur
quoru; i. g. ad 1^{am} figuram proximi f. ad 2^{am}
b. ultimi ad 3^{iam} figuram spectant. In his
autem vobus 4. littera; scribunt. a. e. i. o.
sunt observanda. per A. figurat pro univz;
affirma p. E. univz; nega. p. I. pariter
affirma p. O. pariter nega.

per 1^{am} syllaba; seu potius p. 1^{am} vocale; univz; bet
variabilz; gentz; in hi; 4. versibz; figurat
quaz; et quanta; sit maior pro pluri.
per 2^{am} figurat quaz; et quanta; sit minor
per 3^{iam} quaz; et quanta; sit pluri.

Quod si aliq; vocabulum hat plures syllabz;
ac vocales qm 3. ut paralyton et phi
somonu; ut huius 2^oo nisi primatu
trini reliqua; vero adiuvent; solu; versz;
explendi; graa. Arca allatuz; q; mdo;

per verba; veteri; 1^oo iisdem n. q; mtoz;
femo; expolitio; hoc e; illo; qui hat mediu
trinu; singule; neg. tate; qui hat media
trinu; quat; et univz;ale.

Nota 2^oo mdo; alio; vocari; directo; alio;
indirecto. directi; s; in quz; mai; extrema;
prox; in quz; p; indirecti; s; in quz; mai;
extrema; prox; in quz; p; o; e.

In 2^oo et 3^oo figurat; oes; mdi; s; directi;

quia in illis sunt prope magis extrema
 in gelusio ut patet ex dictis.
 In 1^a autem figura 1^a & 2^a sunt
 directi, ut ipsi sunt omni effectui ac e-
 videnter geludentes. Reliqui vero
 quinque pertinentes ad 1^a figura vo-
 cantur indirecti.

Quod si in praxi fieri vel ad quod mdm
 quilibet film pertinet, 1^a videlicet in
 quana sit figura, 2^a an sit directus l.
 indirectus, 3^a quana sit maior et minor.
 4^a denique qualis et quanta sit maior,
 minor et gelusio. Quod si hiis omnibus
 consideratis film n^o pertinet ad ullum ex
 illatis, 1^a mdm, geludetur illi n^o ce
 felse bonum A 5. de principiis in quibus fun-
 datur artificium sillogisticum

Art. V.

De principiis in quibus fundatur artificium sillogisticum.

Duplici generi sunt principia quibus
 terra soluta inibi. altera diuina loqua
 altera metaphisica.

Principia logica sunt 2. affirmativa
 negatiua et altera n^o affirmatiua
 dicta de omni prope hanc principia est,

Quidquid dicitur de sub. univ. salu. seu distri-
tione accipitur, idem dicitur de singulis
inferioribus sub illo genit. ut si dicitur:
quod omnia sunt ratione. Idem dicitur etiam de
aliquo hoc et de pe: et de pau. et de
quolibet hoc singulis.

Alterum principii: loquitur in notum dictum de
nullo huius principii passim in huius quinque
notis de sub. univ. salu. seu distri. tione passim
et etiam notis de singulis inferioribus sub
illo genit. ut si de omni hoc nota, quod sit
lapis, hoc ipsum nota etiam de aliquo hoc et
de pe: et de pau: et quod de quolibet alio hoc
tunc tenet nullus hoc lapis quod pe: alii lapis.
Primum notum est etiam duo, affirmativa
et altera negativa. affirmativa est quocumque
est eadem univ. salu. est eadem int. se passim
et, quod unum dea aliqua est identificata
degrate in eadem dicitur hoc ipsum illa duo
identificata etiam int. se, sic si aal identi-
fiantur in hoc et pe: etiam identificata
in eadem hoc tunc est ipsum pe: et aal etiam
identificata int. se. principium hoc notum
tunc certum, quam certum sit idem in nota
sicut et dicitur.

Probatum: si 2. quod fieri eadem univ. salu. 37.
ut eadem int. se. E.g. pe: et aal deducta
ex hoc. sicut: omnia hoc et aal, sicut petrus: et hoc
quod pe: et aal. tunc idem pe: et hoc et aal
hoc

Quod hoc, quia in minoribus effectus et verus
 dicitur hoc, et non est hoc quia non est aut
 in quo dicitur in Mai: Identificatio
 ad hoc quia si pe: est hoc dicitur
 totum id quod est hoc atque in Mai: dicitur
 id quod hoc fit aal quod pe: dicitur et aal
 et fit hoc.

Principia metaphysica metaphysica, quorum dis-
 tinguuntur in eodem tertio, eadem etiam dis-
 tinguuntur inter se. Sicut et quodammodo duo
 aliqua ita se habent, et eorum unum per
 identificatum in alio. Sicut et aliter ab
 eodem tertio fit distinctum, tunc illa duo
 hoc ipso etiam inter se reale se distrahunt.
 E.g. Nullus homo est brutus
 omnis equus est brutum
 quod nullus equus est homo

si equus identificatur in brutum et hoc
 in eodem brutum non identificatur eorum
 etiam equus et hoc inter se reale distrahuntur
 Primum: hoc metaphysice est equum certe, quia
 certum est, idem non potest simul esse et aliter
 probatur, si equus et hoc distinguuntur in
 brutum et tunc non distinguuntur inter se, si potest
 esse idem, tunc idem poterit simul esse et
 non esse: hoc est falsum, quod si per se. Si
 equus in qualitate non distinguatur ab hoc
 tunc equus erit hoc, atque si equus est hoc

n' e' brutu, quia vera fuit pro nullo
 hoc e' brutu; ad hoc enim ut egypt
 sit hoc, et ce ac id, q' e' hoc, et
 a' ce id, qd n' e' hoc. qo si e' hoc, n'
 erit brutum, qo erit hoc et verit
 hoc. qo si duo pot' distingui in eadm
 3'io et a' tra n' distingui ins se in
 gelosie, Im poterit ce et n' ce.
 Nota autm, principia hoc saltem in
 creatie evidentia, utri autm et in
 qua limitave procedant etm in diris,
 n' nri se theologia; fore e' examinare.
 In h' igit principij fundant o' filio
 saltem categorici et simplices. Affirto
 quidm in affirmto, negto autm in
 negto, principie autm fundant in prin
 cipij negto, na' ideo in filio affirmo
 ially se gelosie affat duo extrema ce
 eadm ins se, quia in premis
 affavit illa ce eadm in eadm 3'io
 E. g. Ides in hoc filio.

o' hoc e' aal
 petry e' hoc
 qo se: e' aal.

In gelosie se: et aal diunt ce im
 ins se, quia in premis dicebam
 ce im eadm tertio silt in hoc.
 simile ideo in filio negativo

Quibz q. plusioe duo extrema dif-
tingunt int se rgo sunt unum de
altero, quia eadm in promissis dif-
tingit in eadm 3° identificando sunt
unum eorū ut 3° alterum vero ab eadm
distingit 8. 9. Ideo in hoc filio.

om̄ hōs 2 vivens

nully lapsi vivens

qo nully lapsi 2 hōs.

In plusioe lapsi et hōs distingunt int se
quia in promissis distinguebant in eadm
3° sunt in vivente. na in promissis
om̄ hōs identificabat ut vivente et
ab eadm distinguebant om̄ lapsi. De hōz
de regulis universalibus sillogismorum categori-
corum et simplicium

Art. VI. De Regulis universalibus Sillogismorum Categori- corum et simplicium.

Ia
I. regula d. filioz d. hōz 3. hōz
et nec plures nec pauciores.
Et i^o quidem ut d. hōz tres pauciores
quia si hōz pauciores ut per in plusioe
affran identitas 2° extrema

ant se ptes identitate eorum in medio
affa in promissis. Ibi enim n
dant ad minimum 3. tunc n pt hanc
mediam et 2. extrema.

Quis 2. neg. ut hae plures tunc, qm 3.
rao e, si plures hret plures tunc, qm 3.
l. ponent in promissis plures, qm 3.
l. ponent 3. in promissis, et alq
alij, qui n fuerit in promissis, po
nent in qulsioc, si primu, tunc in
promissis n dant ulla medij tunc,
ne identificarent duo extrema in
eodem 3io

si secundu tunc in qulsioc n pot
affuari identitate duorum extremorum
sua pte in sub. ptes identitate
eorundem in promissis in eodem 3io
quia unu ex duobz extremis n fuit
in promissis, ob hanc rglam requirit
ut tunc n sumant equivoca, nec
in seipse diversa mutante tunc,
aut in alijs circumstantijs et in
alijs adiunctis. tunc magis se sequunt
plemi. 1.º or carij dant, si aliqua qstelas
d carij, qo aliqua qstelas d aal. quia
tunc carij sumis equivoca.
2.º or hoo d aal vivu, alq pitura
d hoo, qo alq pitura d aal vivu.
sumis aut hoo spel pro vero et spel pro falso

duo extera
qto fult
in prom
identific
allem vero
a ha pla
viven
viven
lapi d hoo
hoo dist
distingui
ut. ad in
bas in vici
lapi. At
filmonu

VI.
niversali
n Categori
licium.

ut hoo 3. in
animo.
hae tran
tunc n pt
n extera

3.º Veri d' unig syllaba, s' Alexander
 d' rex, 1.º go flex: d' unig syllaba.
 seel rex figurat intrat, seel forat.
 4.º de uocens ht pedes, s' stalla st
 currente, go hat pedes. uocens in
 seel auipit in figurat p'ria, seel
 in figurat in p'ria, s' metaphora.
 5.º d' dicenda d' ad istos filios, de
 qd volat ht alas, s' temp' volat
 go ht alas, 6.º: de qd videt ht
 os, s' peata vident, go hat os,
 7.º: os carij d' distincty ab hoc os, hoc
 d' distincty a latrabit. go os carij
 d' distincty a latrabit. quia midij
 hinc disty sunt in diversis obliq.
 8.º d' ad ista filios: nulla musa
 d' maior cane, os Elephas d' maior
 musa, go nullus Elephas d' maior cane.
 9.º ad d' geny, s' pau: d' aut, go
 geny. quia aut seel auipit in
 seppoe simplin, et seel in seppoe
 personat.

38.

7.º d' hic horeticij d' filij pau. s' h' horeticij
 hodie facty d: go filij pau: hodie facty d.
 horeticij aut sunt in Mai: significatiue
 et in mi: reduplicatiue, ita ut possit
 filij pau: horeticij, qui d' horeticij
 d' filij pau: secunda vero s' h' horeticij
 qua horeticij hodie facty d, s' h' horeticij

hodie in illo enata e.

8.º Oes planetae s^t 7. s^t sol et luna
s^t planeta, q^o s^t sol et luna s^t 7.
quia planeta s^tel s^tipit collectore, et s^tel
distributore.

9.º Oes parati s^t sacerdot. s^t s^t equi
s^t parati, q^o s^t equi s^t sacerdot.
Quia s^tay paratiq^o accipit amphibologie
s^tel in recto et s^tel in obliquo.

10.º hae afina d^r matre, s^t hae afina d^r tua
q^o hae afina d^r matre tua.
Quia matre appellas, tuas eni s^tel ap-
pellat afina, et s^tel matre.

11.º Quidq^o loqueri transit q^o s^t s^tel
loqueri, exercit^o, q^o exercit^o transit
q^o s^t s^tel. Exercit^o in pramisi^o accipit
matre, et in q^o s^tel s^tel.

12.º Q^o ambulans s^t s^tel, s^t s^tel
ambulans, q^o s^t s^tel s^tel et ambulans.
s^tel eni s^tel accipit in s^tel s^tel
et s^tel in s^tel s^tel.

13.º Quidq^o comediti comediti, s^t carnes
crudas, emitti q^o carnes crudas comediti.
Comit^o s^tel fallacia accidenti. Est autem
fallacia accidenti, q^o s^tel s^tel
substantia s^tel s^tel s^tel s^tel s^tel
invento a certis accidentibus tribuit
et substantia, ut a certis accidentibus
affecta. s^tel s^tel s^tel s^tel s^tel.

Substantia quae comitti abstractando ab
accidentibus comisti, si sustinam
carnem, cum istis accidentibus comisti,
quod in istis accidentibus gediisti.
Atque ita ilae vides, ob fallacia
accidentibus 4. ee. tunc minor primo.
14. Quod n. amisti, ^{habes} quod cornua
n. amisti, quod cornua habes.
quia seel medij tunc amisti.
accipit in restrictione se limitare
ita ut sensu sit, quod aliquid habuisti
et n. amisti habes, et seel accipit
sine restrictione, si cornua n. amisti
n. addendo, si cornua aliquid habuisti
et n. amisti, quod habes. Ita die
ad ista filmem. Quod n. desisti
facere adhuc facis, si furari n.
desisti, quod adhuc facis. sensu enim
d. quod aliquid fecisti et n. desisti
adhuc facis.
19. Qui affat se ee aal veru dicit
si, qui affat se ee asinu, affat se
ee aal; quod qui affat se ee asinu
veru dicit. Quia medij tunc aal
iteru seel accipit in restrictione
et seel sine restrictione. sensu
enim 19. quod d. qui dicit se ee
aal generice. promptu veru dicit.
In 29. vero proe n. ampliy addit.

Ex eo enim quod quis currat velociter, possum
iuste inferre quod currit simpliciter in autem
ex eo, quod quis simpliciter currat licet inferre
quod velociter currit. quod hoc diversitas in
hoc filmo non habet per unum ad plurimum.
Dies 4. iste filmus habet 4. tractus, et tria bona
et foris: Deo amat se hoc iuste,
sepe: et hoc iuste
quod Deo amat petru.

Incipit tractus 2. amans, 3. petru
4. iuste. Et d. a. habet 4. tractus, si bene
exponat n. a. secundum e. a. secundum hunc filmi esse.
De hoc iuste et a Deo amat
sepe: et hoc iuste
quod se: et a Deo amat.

Ubi tractus 3. Et tractus, casus enim obli:
Deo non facit novum tractus, si tractus et advenit
hunc.

Dies 5. hunc filmus: De aqua et elementis
si existit in aqua
quod existit in elemento.

Est foris bonum, et tria 4. habet tractus scilicet
aqua, elementum, existens, et existens. D.
codem modo d. a. habet 4. tractus si debite expo
nat n. a. secundum e. a. secundum filmi esse:

De existens in aqua et existens in
elemento
si existit in aqua
quod existit in elemento
Incipit de ad istum philosophum

Oe dolens
 p. vivens in dolens
 q. vivens in vase
 Regula 2a.

Regula II.

Modus huius ingrediendi quilibet hanc
 modus huius alit item potest in quibus.
 Quod est quia in quibus 2. extrema dat
 de se invicem affari l. agari potest idem
 fitate l. distinctioe coheradit in 3. p.
 medio, q. 2. extrema dat potest in quibus
 et autem ipsa modus, alia, idem p. idem
 probaret, ut patet in hoc placet.

Oe aal d'vivens

q. hoo d' aal

q. oe aal d' vivens.

Quid in hac quibus probat? nonne qd
 oe aal sit vivens? et p. quid probat,
 nisi q. hoc ipse, qd oe aal sit vivens?
 Dicitur 1. huius filius:

q. angely d' spiritus

gabriel d' angely

q. alio p. angely.

Hanc quibus, et hanc ut modus hanc in
 quibus q. modus hanc et ingredi quibus
 hanc. q. n.a. hanc hanc quibus hanc
 hanc in forme filius hanc per regulas quibus.

haec enim pro:

quod alio tempore et angulo.

Est quertens huius pro: quia in M. post
in angulo et tempore.

Cum haec pro sit universalis affirmativa, et
sit quertens et accidentis ideo quertens
vera, quia servant regula quertens.

Die 2. Ista pro et forte bono.

Corruptio est veniens,

quod videtur corruptum

quod videtur corruptum veniens.

Est haec corruptio, quia est medius tempore ingredi
quodlibet: quod. R. d. a. et ingreditur

quodlibet directe et ut pro pro: quod-
libet n. a. ingredi tunc indirecte in
quarta in adiectio est necessaria ut pro
pro: huius e. a. et n. c. R. patet
ex dictis: reg. 3^a

Regula III.

Medius tempore hoc in praemissa seel distribuat
ad e, saltem seel in una praemissa distributive
accipias. Ratio est, quia si medius tempore nqm 240.
distribuitur pro accipit distributive l. pro hoc
l. pro illo: quod potest unum extremum identi-
ficari cum uno ex inferioribus mediis
et alterum extremum potest identificari cum alio
ex inferioribus mediis. Adde quod 2. ex haec

salte' si forme n' idendat' in eadm
oia tertio et g'egnt' nec int'p.

E.g. si dnam: petry aal

pauly aal

qo pe: a pauly.

Maly e' filmg, quia medig' tang' aal nec
in mai: nec in mi: accipit distributive
s' distributive tnta, unde pe: pt idcatari
et defacto idendat' quidm' in alq' aali, et
pau: etm' in alq' aali, ut adeo veru' sit
diera, pau: e' aal, pe: aal, qae: tnd
idendat' in eo ipso aali in qo idendat'
pau: s' in alio, adeoq' n' idendat' in eadm
tertio, et g'egnt' nec idendat' int' p.

Dico. hic filmg e' maly:

de individual' aliuig' fieri i' hoc

atq' e' alq' ind' ali: fieri,

qo e' q' i' hoc.

Et t'n nullu' pt' ostendi vitiu' qo: R. n.

a. vitio' p'erea filmg e', quia medig' tang' n'
distribuit. Ad hoc eni, ut medig' tang' sup'eat
distributive n' sufficit, ut medig' tang' secundu'
rectu' sup'eat distributive s' etn' requisit'
ut etn' secundu' obliquu', adeoq' totu' medig'
tang' accipias distributive. hoc autu' n' fit
in alato filmo, quia casu' obliq' aliuig'
fieri n' distribuit.

Regula 2. Non licet provere q' n' distri-
buto in distribu' De nullo tang', q'j
in promissu' n' sup'eat distributive pt' in

egluhoi diffinitive suppone. Ita I, quia
 entema eo modo in quibus sit eadem
 int se, quo modo in promissis fuerit identata
 ut medio, qd si entema solum parlatu
 sumpta fuerit identata ut medio, l. in
 eodem diffinita, et in quibus totum
 parlatu sumpta dnt identari int se,
 l. distinguere, alia qd in ferret in quibus
 qm fuerit posita in promissis. Ea
 defectu huius regule plura plurimi sit
 vitiosi, ut patet in his:

1.
 Nullus homo est canis
 omnis canis est aal
 ergo nullus homo est aal.

2.
 Nullus homo est lapis
 omnis lapis est substantia
 ergo nullus homo est substantia.

3.
 Omnis homo est aal
 Omne aal est vivens
 ergo omne vivens est homo.

4.
 Omnis homo est substantia
 omnis angelus est homo
 ergo omnis angelus est substantia.

5.
 Omnis homo est bipes

nullo papere n' hoo
 go nullo papere n' fibz.

6°

De auro n' metallu
 nulloq' argentu n' auro,
 go nulloq' argentu n' metallu.

7°

Si ignis n' elementu.
 Nulluq' ignis n' aqua
 go nulla aqua n' elementu.

Nota Regula. Amba promissa n' dat ea
 parlatas. ras n' quia si pra missa ambo
 p' parlatas, bene e. mediu nunqm distri
 buit e. proeadit a n' distributo ad distitu
 ut patet in istis filmis.

Alqs hoo n' loq'iq
 alqs nullo n' hoo
 go alqs loq'iq n' miles.

2°

Alqd ens n' reale
 Alqd ens n' n' infib'le
 go alqd reale n' n' infib'le.

In his erit 2. filmis, quia utraq' promissa
 n' parlatas, mediu tray n' distribuit. In
 hoc autm filmo: Alqs hoo ens,
 aliqua p'f'ctio n' hoo
 go aliqua p'f'ctio n' hoo
 Mediu tray qudm distribuit p' p'romissu n'

distributo ad distributu, quia ens in
promissis n distribuit et distribuit in
qualitate. atq ex ista regula depre.
tendes intus huius filmi.

Alqs crine rubet prodidit hnt
p pe: d crine rubet
q pe: prodidit hnt.

9. Regula. Non dat amba promissa
se negativa. Rao e, quia si amba
st negativa tunc e. extrema nec pot
in qualitate de se invicem affari, nec de
se invicem negari. Non pot de se
invicem affari, quia in promissis
n fuerit identata ut eadm tertio.
Nec pot de se invicem negari, quia
in promissis n fuerit distributa in uno
tertio s. t. ab eadm tertio. Ad hoc
enim, ut e. distingui deiant in eadm
tertio, requirit, ut unum extremum
identet ut idu tertio alteru vero ab
eadm tertio distinguat. In filmo
autu cuius amba promissa st negativa
nec unum extremum identet ut eadm tertio
s. ut medio, q. In hanc reglam
peccant sequenti filmi:

Waly too d Brutal
nully Leo d too
qo nullu Leo d Brutal.

Wulum Brutal vent in eadm

Hicly hoc i bntu

go nullz hoc venit in calu.

Obiis, 1.° Iste filius: quod n' d' aal n'
d' hoc: si lapsi n' d' aal, go lapsi n' d' hoc.
i' opting, et tu amba promissa p'
nytra. R. n. a. M. eni d' equit'
affora et si d' exponi o'z hoc i'
aal.

Obi: 2.° hic filius: Hicly p'f'itivu d' lapsi
nullu aal differt a p'f'itivo, go nullu
aal d' p'f'itivu. q' stat duabz pro-
missis nytra, et tu bene gelud it: q'
R. n. a. minot eni d' affora e' si d'
exponi: oc aal d' p'f'itivu.

Obi: 3.° Reg: 7.° C'gelusio sequat debilit'
partes, hoc e', si una ex promissis
fuit parlati, etm' gelusio d' ce par-
lati. si una fuit nytra, etm' gelusio
d' ce nytra, parlati eni proo censetur
ce debilit' unisali et nytra debilit'
affora. Ras proo parti huius regula
e': quia, si una promissa e' parlati,
et gelusio unisali, tunc procedi' a d'
distributo ad d'istributu ut patet in hoc
o'z hoc i' p'f'itivu
alys hoc i' r'ooli.

Ras 2.° go o'z p'f'itivu d' r'ooli.
Ras 3.° parti d': quia, si in promissis
una e' nytra, tunc 2. extrema in
promissis distinguunt in eodem lectio:
go etia d' in gelusio distinguunt in se, et
affora gelusio d' ce nytra.

Dies 1.º hui filius et filius bonus:

omnino hoc non castus et dignus inferno. 41.
si pe: non est hoc castus
quod pe: et dignus inferno.

sed in hoc filmo gelasio non sequit debiliore
partem, quia minor et nigra et gelasio
effativa qsq. R. n. M. quod hui filmus sit
filius bonus quia potest fieri aliquid similitudinis quod ad
formam, in quo ex promissis veris, in alia
materia sequit gelasio falsa. talis est iste

omnino hoc non castus et dignus inferno
si lapsus non est hoc castus
quod lapsus et dignus inferno.

Dies 2.º. Iste filmus utpote ab ipso hui factus
et filius bonus: Des Stella que non scintillant per nos:

si planeta non scintillant
quod planeta sit per nos.

Et in gelasio non sequit debiliore partem.
R. d. a. et bonus filius, si debite et iuxta
mentem hui, profertur, hui filmus expo
nat c. a. si est bonus filius, prout hui iacet
n. a. prout enim hui iacet, potest aliquid similitudinis
formari qui male geludat, si autem exponat
sunt sensus et iste:

Des Stella que non scintillant per nos
si planeta sit stella que non scintillant
quod planeta sit per nos

156.

Qui autem minor n̄ amplius et nativa, s̄
affirma: q̄o q̄lapi n̄ ut ee nativa. q̄d
autem Artes ad hunc sensu differunt
patet ex eo, quia ille se ponebat
planetas et Stellar. Atq; hoc de prima
Logica Aula dicta sufficiant

Compendium

in
Sumulas

1577

Per me Joannem Georgium Webes
conscripsum.

Pars I^{ma}

§. I.

De Propositione.

Propositio est oratio affirmativa l. negativa
alicuius de aliquo.

Ad hanc requiruntur tria: predicatum
sub. et copla.

Dies 1° haec pro: scribo n' h' haec
tria, go n' d' bona.

R. D. a. n' h' implicite n. explicitè. c.

Urge: in proe n' d' copla, go

R. d. a. n' d' copla affirmat. c. negans. n.

Dies 2° etm pro: pt ee sub: go p.

R. d. a. pt ee sub: formale n. materiale. c.

D. 2.

De proe mentali, vocali, scripta,
et obiectiva.

Quid mentali? Proe mentali est actus intellectus aliquid affirmans vel negans de aliquo.

Vocali sunt voces. scripturae characteres.

Obiectiva?

Obiectiva proe est obiectum proe formalis. hoc est improprie dicta, quia caret ulla.

Dicitur proe obiectiva continet proe et subiectum proe. dicitur: go q.

R. Continet hoc et insuper ulla n. alij. b. Vegeti: proe est affirmativa, sed in proe obiectiva dicitur proe: go q.

R. D. M. proe est quod affirmat in proe formali c. in obiectiva n.

Dicitur proe mentali n. est oratio, go nec proe.

R. d. a. n. est oratio vocali c. n. est interna n.

Oratio est vox significativa, sed proe nihil n. est vox significativa: go q.

R. d. M. oratio vocali est vox significativa c. n. n.

Dicitur in proe nihil n. dicitur partes, go nec s. l. p.

R. d. a. n. dicitur partes reales, c. n. dicitur formales n.

Dicitur in mente nulla dat compos, go neq
proo dat mlis.

Q: d: a: n' dat reali. n' dat metaphisica. n.

Dicitur: si illud e' sub: de quo alqd affirm
tunc in proe forli n' dat pra: l' sub: l'
sequela e' abserva: qz.

R: d: M. si illud solu e' sub: de quo alqd
affirm, abserba tunc in proe men: n'
dat sub: c. pra: c. M. si n' illud solu
s' etm id qd substituit pro illo, n. M.

§. 3.
De termino.

Quid e' terminus?

Terminus dicitur in qd resolvitur proo Inqum in
pro: et de qo praediz.

haec d'no probat:

- 1. quia e' clara.
- 2. quia venit oi definito.
- 3. quia observat magis necessaria, bono
d'noq' leges.

Adverte' ulteriq: oia e' termino qua s'nt
sub: aut pra: proq. qua vero hoc n' s'nt,
n' e' termino cogno.

Dicitur: integra proo e' totum, qo n' pot e' pars.

R: D: a. Integra proo e' totum respectu singul
c. respectu alteriq' complexa proq. n. a.

Dices: Illud qd n' e' aptu' locu' humano
n' e' ting, s' voces nil spantur n' h'
apta; 99.

R: D. M. Illud, qd n' e' aptu' ita ut nil de
illo possit proxi l' affirmari, n' d' ting
C. M. qd n' e' aptu' ita ut alqd de illo
possit affirmari l' agari n' p't ei ting
n. M.

S. H.
Solvuntur obiectiones.

1. Dices: Mala d' d'io qua fit p' membra dis-
iunctiva: 99.

R: d. a. si unu' membru' n' sit de certia
definiti c. a. si utrumq, de ea sit, n.

2. Dices: D'io nra n' fit p' pro: 1^m, 99 n'
d' bona.

R: T. a. d. c. n' d' optima c. n' observat saltem
magis necessarias leges. n.

3. Dices: p'poo aliq, d' indivisib' actq, 99
ablata tota p'poo auferret et nil remanet.

R: d. e. nil remanet reale c. e. nil
equivalens remanet. n. e. etc.

4. Dices ablata q'la nil remanet et pro: l' p'poo

R: d. a. nil t'net actu c. nil. equils n. a.

5. Dies: Hra d'fio q'ent etn adverbij p.
 q's n' e' bona.
6. D: a. q'ent h'q'm pra: l. subj; n. a. q'ent
 nit h'q'm mod; et affectioib; c. a.
7. Dies: s' adverbij p. s' partes sub. l. p'osi,
 tunc s' tris, s' l: q's.
8. D: M. s' tris s'ncategorematici c. M.
 s' categorici n. M. l. D. n. M.
9. Dies: ois proo resolvit in copla; q's etn
 epla e' tris.
10. n. a. na' q'd affect' n' remanet, s' i q's.
 Vi: oe totu' pt' resolvit in partes, s' epla e'
 pars: q's
11. d. M. in partes ut quod e' s' h' q's. n. M.
 Vi: si dico petrus hoc e' cop: occupat locu'
 extremu', s' q'd oc: lo: extr: s' pra: q's
 epla pt' ee pra:
12. d. M. occupat ordine constructionis n. M.
 ordine pronuntiationis c. M.
 Vig: si dico ep: n' d' h'q'm ep: d' sub. q's ep:
 o' h' h' d' h'q'm.
13. d. a. cop: mat' h' d' sub: e. a. form; n. a.
 Vig: si dico pe: d' hoc e' proo h'ic copla actu
 g'retens d' sub: q's pt' ee h'q'm.
14. i. ma cop: actu g'retens in simpliciu' proe
 et c. a: in composta. n. a. Vig: explicat d' f'io nra
 d'm p' i' m, q's n' e' bona. retor: si aio hoc e' al' tale p.

Arhus Edg
 Quod duplex sit Terminus.

Sing obiectivus et ipsa res affirmata l. negata
 Formalis et d. p. qd. sing obic. representat.

Dies l. sing ob. non constituit proe. p. die dicta
 qd. n. e. sing p. die dicta. G. H. totum.

Dies: It. qd. e. p. die dicta p. l. sub. e. p. sing
 sing. l. p. sing obiectivus. G. p.

D. a. qd. p. die dicta p. l. f. et constituit
 p. die p. die p. die e. sing p. die e. M. id
 qd. p. die e. p. l. f. et n. constituit proe. p. die
 l. sing p. die n. M.

significativus e. qui ex institutione hor. significat.

Non significativus, qui non p.

Qualibet vox dupliciter significat: naturalis
 et ex institutione hor.

Dies: si plures non significat nihil, tunc aliquid
 significat, s. qd.

D. si D. M. si plures n. e. talis vox, qua nullam
 habet significationem tunc significat aliquid c. M. si non
 significat id, qd. vox nihil, tunc aliquid significat n. M.

Dies: si plures sunt verum in cognitione aliorum
 tunc significat, s. qd.

D. si immediate sunt verum c. M. si mediate
 tantum n. M.

Dies: etiam vox nihil non sunt verum in cognitione
 aliorum rei, s. qd.

D. a. rei positiva e. a. negativa. n. d.

Dies: ille sing. e. significativus, qui potest constituit
 proe. significativus, si plures hoc potest, qd. est significativus.

R. D. M. qd pt. ostendere proal adequate figura
c. M. qd inadequate n. M.

7. Dies: vox pluri figiat singam, go et hinc
figiatur.

R. D. a. figiat singam natural c. a. ex hoc
infinitive n. a.

Dies: si duo hoc et vox hoc et vox figiatur
et in tota se ipsa figiat. go et pluri p.

P. D. a. l. d. figiat singam hoc hic c. a. p
nunquam alqd aliud et in pti: n. a.

S. 2.

De Tiro categorico et finis: simplicij
mixto, complexo, absoluto, connota =
Tiro.

Tiro categorico e, qui se solo pt ce pra. l. p. b.
Tales si dia substantiva, et directiva.

Finis: e, qui se solo n. p. pte figiat. Tales pt:
universalia, particularia, numeralia, adverbia,
casus obliqui p.

Dies: Adiectiva n. p. pte ce pte, nisi substantiva
substantivum, go adice: n. p. pte ce tunc categorico.

P. D. a. n. p. pte ce pte, si substant: implicite id
involvant, n. a. si vox involvant. c. a.

Dies: si duo: petrus et doctus, nescio quid sub hoc pra:
substantiva, go sunt substant: non includit.

P. C. a. n. c. l. d. go substant: quod hic unice solo
predicare non includit. n. a. go omni illud
substantivum quod sub hoc tiro pt intelligi
non includit. c. a.

Tras: si duo partes d'algas huius signat determinata
parlaritas, go etiam talis sed includit sub.
stantivum.

P. n. a. falsu' est qd' profertur huius vel aliud vel
proditate qm' est huius parlaritas.
Tras: Est huius signa: ut ei se solo pro. go
falsa se dicta.

Q. D. a. signa: materiali acceptu' ut ce pro. v. a.
formali acceptu' n. a.

Tras simplex d' unam categoriam, ut egg huius
Mixtus est cate: et signa: diuincti. ut oi, huius.

Complexus d' uicq' partes ut huius cate: quasi huius
sa. ut huius d' huius.

Absoletus e' categoriam substantivum l. substan
tive sumptem.

Connotatiue e' categoriam significans per
modum adiri.

D. 3.

De tras concreto et
Abstracto.

Tras concretu' d' qui signat rem p' nomen
compositu' ex sub. et forma.

Abstractus d' qui solum formam signat
Concretu' propriu' d' cuius forma d' realis a
sub. distincta.

Con: phi: intrinsecu' d' in forma illius quae
sub. suo inheret.

Con: phi: extrinsecu' d' quando forma d' extra
subiectum.

Con: meta: d' cuius forma pura formalis est
distincta a sub. talis d' huius, huiusmodi est forma.

Con: essentialiale est cuius forma est de essentiali
subst. et si involvat in d'esse substi: tunc dicitur
co-essentialiale natura.

Con: accidentale est cuius forma non involvit
in d'esse, nec recipit apt. idem in subst.

Dividit ulterius concretum ratione predicat.

Con: materiale seu per se acceptum est quando
est solum sub implicat. in recto.

Con: formale seu reduplicative sumptum est
si forma exponit in recto substi: atq. in
obliquo.

Conve: essentialiale acceptum est, si utrumq. in recto
exponatur.

NB. ad sequentia

S. 4.
De Finito, infinito, Transcendentali, et non Transcendentali.

Finitus est, qui aliquid dicitur figurat ut: Deus.

Infinitus est, qui aliquid negat dicitur ut: non homo,
hic fit si immediate termino finito particula
non proponatur.

Transcendens est qui de solo veris rebus aut
existentibus, aut possibilibus predicari potest.
huius sunt res, ens, unum, verum, aliquid, bonum.

Res: significat essentialiam aliquid.

Ens: non repugnantiam ad existendum.

Verum: aptitudinem et vere quod profert.

Bonum: positivam perfectionem.

Aliquid: distinctionem rei ab aliis.

Unum: unitatem, qua res est indivisibile in se.

Transcendens non est, qui non de omnibus, sed tantum de uno
aliquibus, aut non de solo veris rebus, sed etiam finit. profertur.

§. 5.
De Ternis univoco, equivoco, et analo-
gicis.

Ternis univocis est nomen commune pluribus, per
dicabile de eis in eadem significacione. ut aul.
Equivocis est nomen commune pluribus, quod non omnibus
in eadem significacione venit, ad qua significanda pri-
marie est institutum. ut: gallus.

Analogis est, qui nomen commune pluribus: quod uni venit
primario alteri secundario.

Analogis partibus est, qui venit uni primario et
alteri secundario propter similitudinem.

An: attributio est, qui venit uni parti: et ab eodem
parte generalem.

Dies: Ternis Ternis venit pluribus personis, quod est
Ternis univocis.

Id. venit pluribus partibus: que sunt in natura divina
est unum. c. a. qua sunt plures. n. a.

Dies: Vox petrus venit pluribus petris in eadem
significacione, quod est: est ternis univocis.

Id. n. a. pe: aut vel patris de pe: a significat illud de
natura, quod non venit pluribus in eadem significacione.

§. 6.
De Ternis singulari, communi, parlari.

Singularis est, qui de uno determinato; genus, qui
de pluribus univocis ac diversim partibus, et
aut existentibus aut possibilibus.

Parlari est ad signum aliquis restrictus ad unum de
natura significandum.

§. Universalis est: Genus, species, differentia
primum, accidentis.

Genus est predicabile de pluribus specie differentibus.

series e' predicabile de pluribz solo
numero differentibz.

Differentia est predicabile in quale
quid. ut. reale.

Propria e' pro: de plu: in quale convertibilis
cum essentia.

Accidens e' pro: de plu: in quale n' converti-
bilis cum essentia.

§. 7.

De Ternis Comparatis.

Impertinentes terni st, quorum unus alterum
ne inferat nec excludit.

Pertinentes st, qui se l. inferunt, l. excludunt,
szq. triplices. convertibiles, n' gres: et repug-
nantes.

Convertibiles sunt, qui se mutuo inferunt, ut:
hoc et nihil.

Non convertibiles st, quorum unus alterum inferat
n' tu alter ex illo, ut hoc et aal.

Repugnantes st, quorum unus excludit alterum.

§. 8. De Uno 1.º et 2.º intentionali, item de directo et reflexo.

Unus 1.º inten: e', qui figat rem secundum se,
e' ut independens ab intellectu.

2.º inten: e', qui figat rem ut denominata ab aliq
actu intellectus.

Unus natus reflexus e' quia, qui intellexit aliam quidem
prehabitam.

Unus directus e' quia unius rei distincta ab intellectu.

Art. 3. §. 1.
Quid et quot duplex sit suppositio.

Suppositio est usurpatio vocis in oratione posita pro aliquo.
Haec dividitur in intellectum, et formam. Materialis est
acceptio vocis pro se ipsa.

Formalis pro re ad quam significanda est instituta.
Simplex est usurpatio tunc 2do intentionalis. Personalis
et intentionalis.

Copulativa seu diffini: est itaque quae pro omnibus inferioribus
seorsim.

Diffini: absoluta est quod t. c. scilicet pro o. infe. sine
exceptione.

Diffini: anomoda, cum exceptione.

Diffini: pro singulari genere est acceptio t. c. pro
omnibus individuis, si parlati et enumerandi.

Diffini: pro generibus singularibus est acceptio t. c. pro
omnibus speciebus, si et eorum.

Copulativa seu collectiva est acceptio t. c. pro omnibus
inferioribus, siue sempti.

Determinata seu disiunctiva est acceptio t. c.
pro inferioribus: si l. enumerandi, ita tamen ut pro:
sua aliquo determinato verificetur.

Indeterminata vero seu generosa aut disiunctiva est in pro:
in nullo determinato verificatur.

Quid supponat 1^a si sublo pro affirmativa profigit omnibus sub: supit diffini.
subiectum. si pro: omnibus inferioribus generat, si verò n, supit collective.

2^a si sub: profigit aliquis, supit disiunctive, si pro:
generat unum determinato, si non, confuse.

3^a si sigal receptitas, et plures sint qui hanc partem
habent, sub: supit disiunctim.

4^a si sub: partem hanc signo universalis aut parlati, tunc

supponit sicut intendit loquens.
hæc si prædicatum necessario con-
venit singulis inferioribus suppo-
nit distributive; si omnibus simul
supponit collective. si prædicatum
sit contragens subiectum supponit dis-
junctive, si prædicatum convenit un-
de determinato, si nulli determinato
convenit, supponit confuse.

5^a subiectum propositionis negative uni-
versalis supponit distributive.

6^a prædicatum propositionis affirmativæ sem-
per supponit disjunctive.

7^a prædicatum propositionis negativæ semper
supponit distributive.

§. 3.

Solvuntur obiectiones.

2. si sub: ans præfixa signat ois supit
distributive, tunc etiam hoc sub: ois hoc d dicitur
hoc n' pot dici qd.

P. d. M. supit distributive si vera d. pro. c. M. si falsa
sub quo supit apparente tantum distributive. c. M. ad veritate n. M.

3. In hac prope alquis eque currit non
possum assignare illum qui currit,
qo suppos distributiva e confesa.

Sp. D. a. Ego non possum assignare, c. a.
saltem Deo n. p. n. a.

4. In hac prope hoc e ad, n. requirit ut
ad veritatem, ut sit d. n. a. a. a.
s. sufficit qualemq. fit: q. q.

Sp. d. M. prois veritati perinde ut
quale sit a. a. a., c. M. etm homi
e. perinde. n. M.

5. In hac prope: se ad fuit ex a. a. a. Noe
subiectum non supponit distributive,
qo falsa e. r. g. l. a.

Sp. d. a. n. supit distributive absolute
c. a. non supit incomplete seu pro
generibus singulorum. n. a.

6. si d. a. : omni populo venit ad christum,
sub. n. supit distributive, q. q.

Sp. d. a. n. supit distributive, et hoc ideo quia hic
e. p. i. p. r. o. t. o. t. u. s. T. a. s. e. u. q. n. a.

7. Ois Apostoli sunt duodecim sub-
iectum non supponit distribu-
tive, ergo falsa e regula 1.^a

R. C. a. n. c. docet enim non pro
supponere distributive, sed etiam
collective, si predicatum convenit
omnibus simul.

8. si daret suppositio distributiva de-
berem omnia inferiora posse e-
numerare, hoc implicat, qm:

R. c. M. n. m. et duo: posse virtuale
omni inferiora enumerari.

9. Re: n' e' ois h'ly pro: supit collec-
tive, q' falsa e' regla. n. a. probata.
pro: supit pro oib' simul sumptis, qm:

R. d. a. supit pro oi collective distributive
accepta. c. a. supit pro oi collective
simul accepta. n. a.

10. Ois hoc n' e' unicum aal qm

R. d. a. n' e' unicum aal collective ac-
ceptis. c. a. distributive acceptis n' e' n.

11. si duo Natura divina e' ois persona divina
pro: supit distributive, q' falsa e' regla.

P. C. a. d. c. falsa est regula et non procedit in divinis. c. c. et non procedit in creatis. n. c.

12. Deus est omnis perfectio, proferat supponit distributive, ergo falsa est regula.

P. d. a. supponit distributive distributioe reali n. a. distributioe formalis supponit distri: c. a.

13. Petrus est animal pro: non supponit distributive, ergo falsum est, quod pro: ppriativa supponit distri.

P. J. a. d. c. ergo falsum est. si pro: sit unum collectivum, s. singulari, t. c. si n. sit a. c.

14. Aliter, sed est mundo necessitas significati necessitas, et tamen est suppositio confusa, ergo falsum est.

P. d. a. significat necessitas et potentia tollendi reperit in pluribus n. a. et non reperit in pluribus c. a.

15. Suppositio confusa debet habere primum verificativum, sed in nostra explicatione nullum datur verificativum; ergo:

Reg: or dno et ce clarior suo dno, s' etm obtia
 d' dno, qd et hoc et
 R. d. M. or dno dno dno et p'rie d'ita c. M.
 obtia et imp'ria n. M.
 V. Etia dno et dno filij s' dno in dno mat'z
 qd rex hoc et ce clarior.

R. d. a. s' dno reali c. a. s' dno formali. n. a.

N. Reg: 3. s' dno formali et dno formali in dno
 mentali s' facta reali dno et in dno d' clarior
 dno, tunc sequit' qd facta dno in reali acty
 s' clarior s' isto: sequela d' aliter: qd.

Dies: s' dno in dno clare explicita, tunc et
 ce aq' clarior et dno, s' qd.

R. d. M. tunc et ce aq' clarior, et hanc clarior
 et habere ex se n. M. et hanc et auferre ab
 ista dno. c. M.

2da Regla: Dno et g'nerare or et soli dno
 Dies: dno et ce clarior suo dno, qd co'p' dno
 n' et ce qu'itib'z in dno.

R. d. a. filij dno et ce clarior dno fili c. a. obiectiva
 obiectivo. n. a. et d. e.

3tia Reg: Dno n'ingrediat dno.

s' hoc ista dno, qua dno: dno d' oras q. s'iel
 d' dno tunc s' dno ingredij dnoem etm
 dno ingredij, s' hoc dno et et ingre: dno
 qd etm dno ingre: dno.

R. d. M. etm dno ingre: dno sub eo g'pta,
 sub qd d' dno in hac dno: n. M. sub eo,
 sub qd d' dno dno c. M.

4ta Reg: Dno nil habeat superfluo. 5a ut fiat

per genus proximum. ^{§. 1.} et p. prota prima. 175

Artes §. 1.

Quid et quod duplex sit divisio.

Divisio dicitur totum in suas partes distribuens.
hinc multiplex. Dicitur enim et rei. Item actualis
et potentialis.

Actualis est, quae totum actuale dividit in partes
ex quibus actu componitur. haec duplex: philosophica et mathematica.
Item dividit in Essentiali, integrale

Potentialis est, quae dividit in partes potentialitatis,
quae sunt omnia inferiora. quanta sub universalibus.
haec duplex est, univoca et analogica.

§. 2.
De legibus divisionis.

Prima lex est, ut divisio plura generaliter quam
membra dividenda significet.

2^a Ut membra dividenda, siue sumpta eadem
quae sunt divisum et vicissim.

3^a Ut fiat in tam paucis membris, quam
fieri potest.

4^a Ut unum membrum dividens non generaliter
in altero.

5^a Regula denique est, ut singula membra
dividentia participent rationem divisum.
haec regula plene intelligenda est de
Divisione potentialis.

Part. 2.
 Arhus. 1. S. 1.
Quid sit propositio!

Propos e' oras affri: l. n'ra.

Oras e' vox significativa unig partes per se
 significativa.

h'c e' pfecta, et impecta. Impf: e' alia in verbo
 alia sine verbo.

P'fecta duplex e' exantich'ia, et n'ent'ia.
 P'fecta e' qua alqd affat. l. negat, 2. de qua n'.

S. 2.
Quae sit materia, forma, et qualitas
 propositionis?

Materia proz st ipsi termi, qui s' talam in se
 habent quaedam, ut pra: n'cessario queriat subto,
 proz diuq in materia n'cessaria.
 si pra: impossibilitate subto querit. proz erit
 in materia impossibili.

si pra: n' n'cessario querit sub: tunc proz
 erit in materia q'ingente.
 Qualitas proz e' affirmatio l. negatio.
 Quantitas e' restrictio unig ad multa l. paucia
 obiecta, e'q' quadruplex.

Universalis, particularis, inde finita, singularis.
 S. 3.
Quid et quodlibet sit propositio!

Alia identica, alia formalis et utilis.
 Identica vel pra: et sub e' idem, ut: lapsi et lapsi.
 sub: vel pra: d'iver s'm sensu q'm sub: ingenerat.

177.
Propo in ut affirmata in materia necessaria pro vera
in impossibili pro falsa, in contingente
vera l. falsa si sit affirmata. si vero negata
pro vera.

In contingente materia pro l. negata l. affirmata
vera l. falsa.

Propo sing: et par: affirmata in materia conting: affirmata
existentiali sub: pro eorum qd p copla importat.

Propo unius affirmata existit, si tunc n. secunda totali
latitudinem, si secundum aliquam partem.

Propo sing: et par: affirmata in materia general: de
affirmare existit, negata non.

§. 4.

De Propoe simplicii et composita.

Propo simplex est in qua una, composita
in qua plures dant copla principales.

Propo simplex absoluta est, cuius pro: simplex
sub: venit l. non.

Modalis est, que modum, quo pro: ^{verus} subsequatur.

Copulativa est, que consistat pluribus pro: p. et.

Disiunctiva est, que consistat pluribus pro: p. vel. ^{si unus membrum sit verum.}

Condiotiva seu hypotetica est, que consistat pluribus orationibus
verborum quarum unam prosequitur particula si. l. nisi.

Causativa (ut proxima) scilicet quia.

Exclusiva est, que consistit particula tantum. Petro diligent.

Exceptiva, que preter. ut ait diligentem, praeter petrum.

Reduplicativa, que qua consistit. nos tres
quosdam pro copulativa equivalent, quia sic
exponunt. 1. pe. n. di. et reliqui oes diligentes.
2. da. pet. est diligens et nullus alius diligens.
3. a. hies fuit magnus et pro: venit ipsi rae plura.

Helus E. §. 1.
Quid et quotdies sit oppositio?

Proo d. 2. p. p. idm. sub. et pra. hntim
 diversitas l. in quantite, l. in qualite,
 l. in utraq. suel.

Proes opposita q. traria st 2. p. oes unisoles
 repugnans in qualite. ut in hoc d. doctus,
 nulli hoc n. d. doctus.

Subcontraria st parlarz repug. edm in qualite.

Subalterna st repug. in sola quantite.

Contraria st pugnans in qualite et quantite
 suel ut: q. hoc d. doctus, elq. hoc n. d. doctus.

Cecus videt coeg n. videt st q. traria
 et n. st: si seel coeg auipit ampliatre
 et seel n. n. st. si seel auipit ampliatre
 seelst representationi d. totus id, qd
 quo ex parte subli representat.

Verificatioz sub. d. id, in quo ve-
 rificat proo.

Contraria de Coge st que seel non
 differunt in quantitate.

Contraria de mdo enuntiandi st, quo
 differunt in quantitate et qualite.

§. 2.

De legibus q. trariam.

1. ba d. ut proo negativa praesep. tantum

Pars Tertia.

de
Silogismo.

139.

Quid et quodplex sit discurfus?

Argumentatio e' quodplex a' aliis.

Tria in oi arguae reperiunt. 1.° antecedens. 2.°

Consequens. 3.° nota illarum.

Consequantia e' duplex. obliqua et feh.

Obiectiva e' ista generis, quam obliqua sequentis
ut ut obliqua antecedentis.

Con: feh e', que omnes ex ista tenorem dispo.

- 1.° Colligit aliud ex gsequis, et aliud gsequiam.
- 2.° Interdum posse gsequis ee verum, ita ta, ut nulla
sit gsequia. ut: hoc daal; go po e' rugibilis.
- 3.° Posse interdum verum ee gsequis et bona gsequia feh
quam ta def obliqua. ut: oi, hoc daal; spe. D no; go p: daal.
- 4.° Gsequis interdum posse falsu ee et ta bona gsequia
gsequam. ut: ois ho d' go, o' go d' rugibls, go o' ho d' rugibls.
- 5.° Aliqua gsequia ee necessite vera necessite gsequie
et alia necessite gsequis.
- 6.° Necessite necessite gsequia e' qua ita e' genera
cum antecedente, ut n' pot ee falsa s' vera
sint promissa. ut ille prior: ois homo e' go q.
- 7.° Non debere distinguere gsequia s' gsequis, nec ngari
gsequis, s' gsequantia.

Diffusely dividit in virtuale et materiale.
 Virtualis est, qui consistat in una parte, quae in
 aequalibus pluribus distinctis.

falsus est, qui procedit ex pluribus partibus vel distinctis.
 hic vocatur bonus et malus.

bonus est, in quo sequens sequitur ex antecedente.

Malus est, in quo sequens apparentis tamen sequitur ante
 cedente.

Bonus dividit in materialis tamen bonus et in falsus
 et in materialis et falsus simul.

+ Materialis bonus est, in quo omnes partes sunt verae, et sequens
 sequitur ex antecedente, sed tamen raris materia. ut:

aliquid aal est musca

aliquid aal est reaphas

ergo aliqua musca est Elephas.

+ Falsus bonus est, in quo non omnes partes sunt verae, sed tamen talis
 forma, ut, si praemissa sunt vera, quibus non
 potest ea falsa. ut: omnis homo est rationalis,

et reale est inanimabile

ergo omnis homo est inanimabilis.

+ Materialis et falsus bonus est, in quo omnes partes sunt
 verae, et sequens sequitur ex praemissis, et forma
 est talis, ut in nulla materia servata similitudine
 forma, sequi potest quibus falsa ut:

omnis homo est aal

et aal est serpentis

ergo omnis homo est serpentis.

§. II.

Quid et quodplex sit falsus?
 falsus est: oratio, in qua quibusdam partibus aliud
 significatur ab his, quae posita sunt necessario auidet, et
 ad hoc sunt.

Alius d' categoricus seu absolutus, et alig quodammodo
seu hypotheticus.

Categoricus e' in quo oes praes. s' absolute.

Hypotheticus e', qui unat praes. quodammodo involvit.

Illius alius e' simplex, alig compositus.

Simplex e', qui habet oes praes. simplices.

Compositus e', qui saltem unam habet qualem praes.

Alig datur communis, alig expositivus.

Comunis e', cuius medii sunt quatuor.

Expositivus: cuius medii sunt et singulati.

Alig datur, et demonstrativus, Topicus, et Sophisticus.

Demonstrativus e', cuius praemissa oes s' certa.

Topicus e', cuius una saltem praemissa e' probabilis.

Sophisticus e', qui offert praemissa, quae videntur
probabilia, et tamen non sunt.

Hic duplex e':

Vagus e', qui datur quidem e' quo ad formam, peccat
tamen in materia, eo quod offert praemissa, quae
videntur probabilia, et tamen non sunt.

Alter e', qui peccat in forma, ideo videtur
bene concludere, et tamen non bene concludit.

Ar. III.

De Ternis et propositibus Syllogismis.

Praes. in o' filio s' 3. et totidem terni, quorum
quilibet in filio s' poni potest.

Ex his unus vocatur medius, alig major, et alig
minimus extremum.

Medius e', qui bis ponitur in praemissa.

Major extre. e', qui in praemissa praes. de medio.

Minor extre. e' qui in praemissa praes. de termino.

Si filius sit in 1a figura, si vero sit in
2a figura, etc.

181
Syllogismus alius
Categoricus
et
Hypotheticus.
simplex
et
Compositus.
Comunis
et
Expositivus
Demonstrativus
Topicus
et
Sophisticus.

Ar. IV.
De figura et modo filogismorum

§. I.

De figura.

- + Si medium in premisis vel subiecto et vel prop.
filmg dicit in 1^a figura.
Si medium b; prop. dicit in 2^a figura.
Si b; subiecto subiecto dicit in 3^a figura.

§. II.

De Modo.

Modus quantitatis et qualitatis, 19. his vo-
cabulis describitur.

Barbara, celarent, darij, ferio, baralip-ton,
Celantes, dabitis, fapelfmo, fufelfomorum,
Cofare, cameftrus, feftino, barois, darapti,
Prelepton, difamis, datifi, bocarto, ferifon.

Ex his 1° g. ad 1^a figuram; proximi. 4.
ad 2^{am}; et ultimi 6. ad 3^{ia} figuram spectant.

Quae 1° vocales figural qualis et quarta fit maior
filmi. 7.

1° Adverte ut quies in istis filmos expofitoris
fit atque communes.

2° Nota: modi alios vocari directos, alios indirectos.
directi fit in quibus maior; indirecti in quibus minor
extremus prop in quibus.

In 2^a et 3^{ia} figura oes modi fit directi quia
in illis fit prop maior extremus.

De 1° autem fit: 1° 4. modi fit directi et perfectissimi. reliqui
fit phrenes ad 1° fit vocari indirecti.

Si pure vis ad quos modi quilibet filmg phineat, 1° vide
in qua fit figura, 2° an fit directus l. indi: 3°
qua fit maior et minor, 4° qualis et quarta fit.

Ar:V.

De principiis in quibus fundat
artificium fillogisticum.

183.

Principia flmi st alia Logica, alia st
metaphisica.

Logica st 2. affirmativum unum et alterum negativum +
affirmativum et dictum de omni. negativum; dictum de nullo
id est quiddam affirmativum de sub: universale
accepto, id est affirmativum de sub: negativum de singulis infe-
rioribus sub illo quod est.

Principia metaphisica st etiam 2. affirmativa, et negativa. +
affirmativa est: quaecumque, st eadem unitertio, st
eadem in se.

Prin: metaphisica negativum est, quaecumque, distinguuntur
in eodem tertio eadem etiam distinguuntur in se.

Ar:VI.

De Regulis fillogismorum cate-
goricorum et simplicium.

1ma Regula est, fillogismus debet habere 3. terminos, et
neque plures, neque pauciores.

1° Non audent termini sumi equivoci.

3° Non supponat idem verbum foris et materis.

4° Non accipiat idem terminus seculum propria et per metaphorice.

5° Non sumat medium terminum eum diversis obliquis.

6° Non sumat aliquis terminus seculum in supposito simpliciter et
seculum in personali.

8° Non seponat idm hng seel collective et seel
disjunctive.

9° Non accipias idm trnus seel in recto et seel
in obliquo.

10° hae afina d Mater, se et tua, qo tua p mutatus
appellatio.

11° Non accipias idm hng in promissu material,
et in zelosioe foret.

12° Non accipias idm hng in parte diviso, et in
composito.

13° Non comittat fallacia accidentis, sit autem
talz fallacia, qdo pe: qd venit substantia
secundum se factata profundendo a certis
accidentibus tribuit betm substantia.

14° Non accipias medij hng seel ut restrictioe
et seel sine ea.

Dies 1° In hoc filio: ois hoo d aal, oe aal
d sensitivus, qo ois hoo d sensitivus. st 3. ptes,
et qualibet ht 2. trnos, qo ht 6.

R. c. a. d. c. ht 6. trnos indistinctos. c. c. distinctos. n. c.

Dies 2° hic filio: ois hoo d aal, se pe: et pau:
st hoes, qo pe: et pau: d aal. ht plures
trnos, qm 3. qo.

R. d. a. ht plures, qui st plures in qfiderare
arithmetica c. a. in logica n. a.

Dies 3° AB.

Dies 4° hic filio ht 4. trnos et tr d
forte copy: Deq amat oe hoc iustu,
se pe: et hoo iustu, qo Deq aat petru.

R. d. a. ht 4. trnos se bene exponat n. a. sege. a.

2da Regla e, Medius tangit et ingreditur
quiescentem.

185

Dies 1° hic filius bene quiescit et in h
mediu trahit in quiescent. qoz: ois angelus et
srg, gabriel et angelus, go alqs srg et
angelus.

R. n. a. hoc enim quiescit non in vi forma et vera,
sed ex regulis quiescent.

Dies 2° hic filius et forte bonus, et in h
mediu trahit in quiescent: qoz: coruscus ve-
niens, sed videtur coruscus, go videtur coruscus
venientem.

R. d. a. h^o mediu trahit in quiescent directe
n. a. indirecte. c. a.

3^{ia} Regula e: Medius tenet semel in una pro-
misia accipit distributive.

Dies hic filius et magis et in nullu pot offendit vitium:
oc individuum aliumque speciei et hoc, atque eque
et aliquid individuum aliumque speciei, go eque et hoc.

R. n. a. vitiosus e, quia medius tenet ad distribuit.

4^a Regla e: nullus tenet qui in promissa non se pro-
priet distributive, pot in quiescent distributive supponere.
Itaque aliquid et iste filius: et plures alii: Nullus hoc
et canis, ois canis et ael, go nullus hoc et ael.

5ta Regla e: Ambae promissa non dant ea pariter.
rao e quia l. medius nunquam distribuit, l. pro-
cedit a non distributo ad distributum, ut hic patet:
Aliquid ens et rationale, aliquid ens non est visibile, go aliquid rationale
non est visibile.

105.

6ta Regla d. Non dat amba premise ee
negue . ut: Nullq hoc e brutum, nullq
d hoc, qo nullq hoc e brutum.

Dices i^o: hic filius e bonus, et tu amba prepa frater.
Quidam n^o d aal n^o e hoc, s^o lapis n^o d aal, qo lapis
n^o e hoc.

R. n. a. Maior eni equit^{er} affra et d^o exponit^{ur} hoc d aal.

Di: 2°: hic filius ut prior d: qo: Nullu^m sensitiu^m d lapis
nullu^m aal differt a sensitiu^m, qo nullu^m aal e sensi-
tiu^m.

R. n. a. mind^{us} e affra, et sui exponat^{ur}: se aal e sensi-
tiu^m.

7ma Regla e: quibus sequat debiliorem partem, d e
negua, et parare.

187
negat, quantum requirit ad falsificanda
prioriorem.

2^a Lex d. Contradictoria in nulla
materia possunt simul esse nec vere
nec falsa.

§. 3. De legibus contrariarum.

1^a Lex d. contraria in nulla materia
simul possunt esse vera.

2^a Lex d. Contraria in materia necessaria
et impossibili, nec potest simul esse falsa
nec vera.

3^a Lex d. Contraria in materia contingente
possunt simul amba esse falsa.

§. 4. De legibus subcontrariarum.

1^a Lex d. subcontraria in nulla materia
simul possunt esse falsa.

2da. I. subcontraria in materia
necessaria et impossibili neq. possunt
simul esse vera.

3ia. I. subcontraria in materia con-
tingente possunt simul esse vera.

S. 4.
De subalternis et earum
Legibus.

Subalternans est proo universalis, subal-
ternata vero est proo particularis.

1^a Lex est: si subalternans est vera, non potest
esse falsa subalternata in eadem materia.

2da. I. si falsa est subalternata, falsa
hoc ipso est subalternans.

3ia. si vera est subalternata, falsa non potest
esse subalternans saltem in materia
contingente.

4^a. si falsa est subalternans, non vera potest esse sub-
alternata in materia contingente, non in necessaria.

Helg 3^{tr}

189.

De conversione proom.

Conversio \mathcal{I} : mutatio unig proom in
aliam p transpositionem terminorum
manente eadem proom qualitate.

Hae triplex \mathcal{I} : simplex. peraccidens.
per contrapositionem.

Simplex \mathcal{I} : cum servata qualitate et
quantitate hab: mutat in pra:

per accidens \mathcal{I} , ut n' solum mutantur
termini, s' etiam quantitas.

per contrapositionem \mathcal{I} , qua valde est
obscura.

Tota questioe h' her versibz:

seu simplicitas, questioe eva per acci.
Atq' per contra, si fit questioe tota.

Afferit a. negat z. si universalitate ambo

Afferit i. negat o. si particularitate ambo.

si verbum sit futuri temporis, resolvens
illud debes in participium futuri.